

NEMIR

PESNIŠKA ZBIRKA

Pesniška zbirka Nemir

Ustvarjalnost otrok, učencev in dijakov v pesmi in sliki

Drage bralke, dragi bralci!

Ob besedi »nemir« običajno pomislimo na nekaj vznemirljivega. Na napetost znotraj nas, ki nam požene kri po telesu ter v hipu splete tisoč in eno misel v glavi. Nemir nam gori v prsih. Je nekaj, kar moramo spustiti iz sebe v svet, da bi se počutili lahkotno in svobodno. Žene nas v eksplozijo čustev, ki je včasih prevelika, da bi jo zadržali le zase. Vliva nam občutek življenja. Če tisto, kar občutimo navznoter, bodisi veselje, ljubezen, užitek, lepoto, radost in še vse ostale odtenke v pisani paleti čustev, delimo z drugimi, jim ponudimo priložnost, da spoznajo delček nas. S tistimi, ki sprejmejo to naše sporočilo, se povežemo na način, ki ga pozna le srce. V sočloveku zbudimo čut za isto izkušnjo, isto hvaležnost, isto lepoto, isto veselje. Tako lahko spoznamo, da v svojih čustvih nismo sami in da je nekje sorodna duša, ki prav v tem trenutku doživlja enaka občutja ter nam s svojim sporočilom kaže, da nas razume. Spodbudi nas, da tudi sami razmišljamo o svojih občutjih, da jih sprejmemo in jih vzljubimo, saj so del nas.

Tokratna zbirka Nemir je malce drugačna. V obliki pesniškega izražanja se bodo v njej predstavili dijaki Ekonomske gimnazije in srednje šole Radovljica, učenci Osnovne šole Frana Saleškega Finžgarja Lesce, Osnovne šole Antona Tomaža Linharta Radovljica in predšolski otroci Vzgojnovarstvenega zavoda Radovljica. Literarni natečaj na temo »čustva« je potekal v okviru projekta Dvig socialnega in kulturnega kapitala v lokalnih skupnostih za razvoj enakih možnosti in spodbujanje socialne vključenosti, v katerega so bili vključeni naštetih zavodi, in sicer v mreži, ki smo jo poimenovali »Živimo skupaj ustvarjalno«.

Pesniška zbirka je le ena od oblik sodelovanja in povezovanja, ki se je odvila v šolskem letu 2014/2015. Neprecenljivih skupnih trenutkov, ki so se nam vtisnili v spomin in povezali naša srca ter gradili prijateljstva med generacijami, je bilo ogromno. Omogočeno nam je bilo, da smo presegli ustaljene stene vzgojno-izobraževalnih okvirjev ter znotraj lokalne skupnosti zgradili in utrdili občutek povezanosti. Spoznavali smo sebe in svojo okolico. Osvojili smo nove izzive in spoznali nove prijatelje. Pridobivali smo nova znanja in se prepustili mnogim srčnim trenutkom.

Naj spomin na srčne trenutke traja za vedno.

Dijaška pesniška zbirka Nemir

Številka	13
Oblikovanje naslovnice	Katarina Pirih
Oblikovanje knjižnega bloka in preloma	Miha Vidakovič
Mentorica	Sabina Mevlja
Koordinatorica projekta	Irena Pungerčar
Lektorica	Ana Berčon
Naklada	115

Vzgojnovarstveni zavod Radovljica

Metka, 5 let

Maškare

Maškare po cesti hodijo,
ropotajo, se vrtijo,
vesele pesmi pojejo,
glasno se smeji.

Maškare po cesti hodijo,
odganjajo stran zimo,
ljudem veselje prinašajo
in se veselijo

Skupina Metulji, Vrtec Kropa, 4-6 let

Teja, 6 let

Aneja, 6 let

Moj zajček Bažu

Ko zjutraj si oči pomanem,
si v naročje črno belo kepico vzamem.

Ti, zajček, veselo povohaš me
na nosek moj,
korenček dobil boš zdaj takoj.

V tvoj puhasti kožušček
se rada pocrklijam,
zato ker rada te imam.

Za lahko noč še objemček
in poljubček dobiš,
da lažje zaspiš.

Aneja, 6 let

Moja družina

Moja družina,
zanimiva in igriva.

Sestrica Lina je
sladka kot malina,
navihana in nagajiva.

Jaz sem Ela,
pridna kot čebela.

Rada se s prijatelji igram,
pojem, plešem kar vsak dan.

Mamico najrajši imam,
zato nikomur je ne dam.

Moj ati je priden kot mravljica,
da lahko vrti se naša pravljica.

Potem je tu še Visko,
mali nagajivi muc.

Imam ga rada,
čprav velik je lenuh.

Ela, 6 let

Maja, 5 let

Moja miška

Miška, miška, kam pa kam?

Lešnike nabiram,
se z njimi sladkam,
tralalalalalalam.

Tudi mi se sladkamo,
z lešniki se radi igramo
in se lepo imamo.

Metka, 5 let

Metka, 5 let

Moja psička Gaja

Moja psička Gaja
zelo rada aja.

Ko pa mimo mucek pride,
Gaja skozi vrata uide.

Gajo vsakdo rad ima,
v naročju se crklja.

Neža, 5 let

Neža, 5 let

Moje drevo

To je hrast,
moje drevo,
še ni zraslo,
vendar še bo.

LARA, 5 let

LARA, 5 let

Prijatelji

Prijatelji se družijo,
skupaj se igrajo,
pesmice pojejo
in klepetajo.

Prijatelji se objemajo,
skupaj veselijo,
pridno si pomagajo,
da vse lepo naredijo.

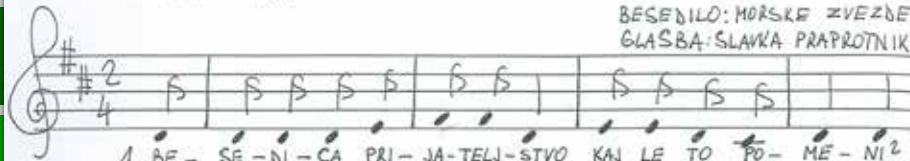
Če prijatelji pademo,
si roko podamo,
da skupaj, naprej
nov svet spoznamo
in se radi imamo.

Skupina Medvedki, Vrtec Brezje, 5-6 let

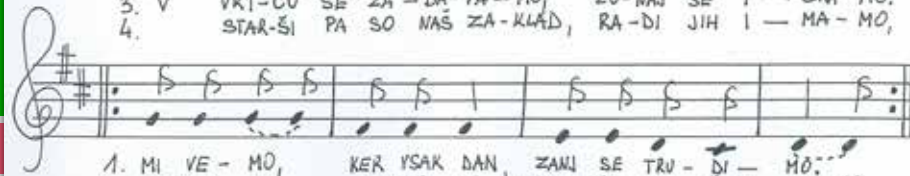

Urban, 5 let

SREČA IN PRIJATELJSTVO

BESEDILLO: MORSKE ZVEZDE
GLASBA: SLAVKA PRAPROTNIK

1. BE - SE - DI - CA PRI - JA - TELJ - STVO, KAJ LE TO PO - ME - NI?
2. KAJ PA NA - ŠA SRE - ČA JE?, TU - DI TO ZE - VE - MO.
3. V VRT - CU SE ZA - BA - VA - MO, ZU - MAJ SE I - GRA - MO.
4. STAR - ŠI PA SO NAŠ ZA - KLAD, RA - DI JIH I - MA - MO,

1. MI VE - MO, KER VSAK DAN, ZANJI SE TRU - DI - MO.
2. ZDRAV - JE JE, I - GRA JE, V MI - RU MI ZI - VI - MO.
3. ČI - STO VO - DO, SON - CE ZRAK, RAD I - MA PRAV VSAK.
4. SAJ BREZ NJIH, SRE - ČE NI, V NA - ŠIH MA - LIH SR - ČKIH.

Sreča in prijateljstvo

Besedica prijateljstvo, kaj le to pomeni?
Mi vemo, ker vsak dan zanj se trudimo.

Kaj pa naša sreča je? Tudi to že vemo.
Zdravje je, igra je, v miru mi živimo.

V vrtcu se zabavamo, zunaj se igramo.
Čisto vodo, sonce, zrak, rad ima prav vsak.

Starši pa so naš zaklad, radi jih imamo,
saj brez njih sreče ni, v naših malih srčkih.

Skupina Morske zvezde, Vrtec Lesce, 5-6 let

Žak, zajčica in lisica

Žak in zajčica sta se
na potki igrala,
na travniku lovila.

Prišla je lisica in rekla:
»Kdo se doli igra?«
Zajčica se prestraši,
Žak zarenči,
lisica pa zbeži.

Metka, 6 let

Metka, 6 let

Zimsko veselje

Sneži, sneži, sneži,
snežinke se vrtijo.
Otroci jih lovimo in se veselimo.

Sneži, sneži, sneži,
snežinke se vrtijo.
Otroci kepe valjamo,
snežaka naredimo.

Sneži, sneži, sneži,
snežinke se vrtijo,
otroci se po bregu sankamo,
se zime veselimo.

Skupina Metilji, Vrtec Kropa, 4-6 let

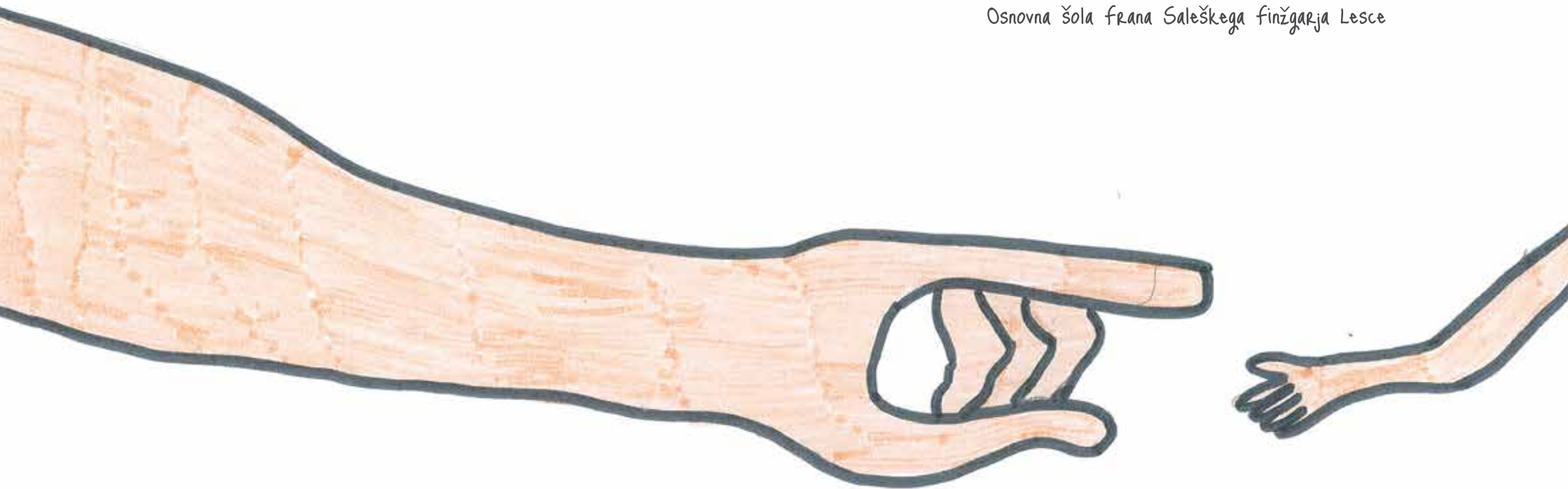

Teja, 6 let

MLADI S STARIMI
Z ROKO V
ROKI

OSNOVNA ŠOLA

Osnovna šola Antona Tomaža Linhartta Radovljica,
Osnovna šola frana Saleškega finžgarja Lesce

Urban, 8. razred

Prijatelj

Prijatelju srce zažari,
če kaj dobrega stori.
In vedno te podpira,
nikoli se ti ne smeji.

Prijatelj vedno je ob tebi,
tudi če na koncu si sveta.
Ko na robu si prepada,
prijatelj ti pomaga.

Laura, 4. razred

Jaka, 7. razred

Družina

Družina so ljudje,
ki se imajo radi.
Skupaj se vesele
in so skupaj radi.

To je oče Marijo,
zelo je vesel in ima rad Mijo.

Mija je mami
in ima hčerko Mimi.

Mimi je sestra
strogega brata,
ki jo okara
z vsakega koraka.

Karolina, 4. razred

Zoja, 8. razred

Moji starši

Moje starše rada imam,
vedno, ko v stiski sem,
starši mi pomagajo.

Starši moji,
najboljši so prijatelji.

Kdaj pa kdaj
se z njimi skregam,
vendar se pobotamo.

Neja, 2. razred

Hana, 8. razred

Ptičke in mačke

Sredi jase
je drevo,
gori ptički
nam pojo.
Mačka hoče
jih pojesti,
ker so
z zlatimi peresi.

Nana in Hana, 2. razred

Ana, 7. razred

Prijatelj

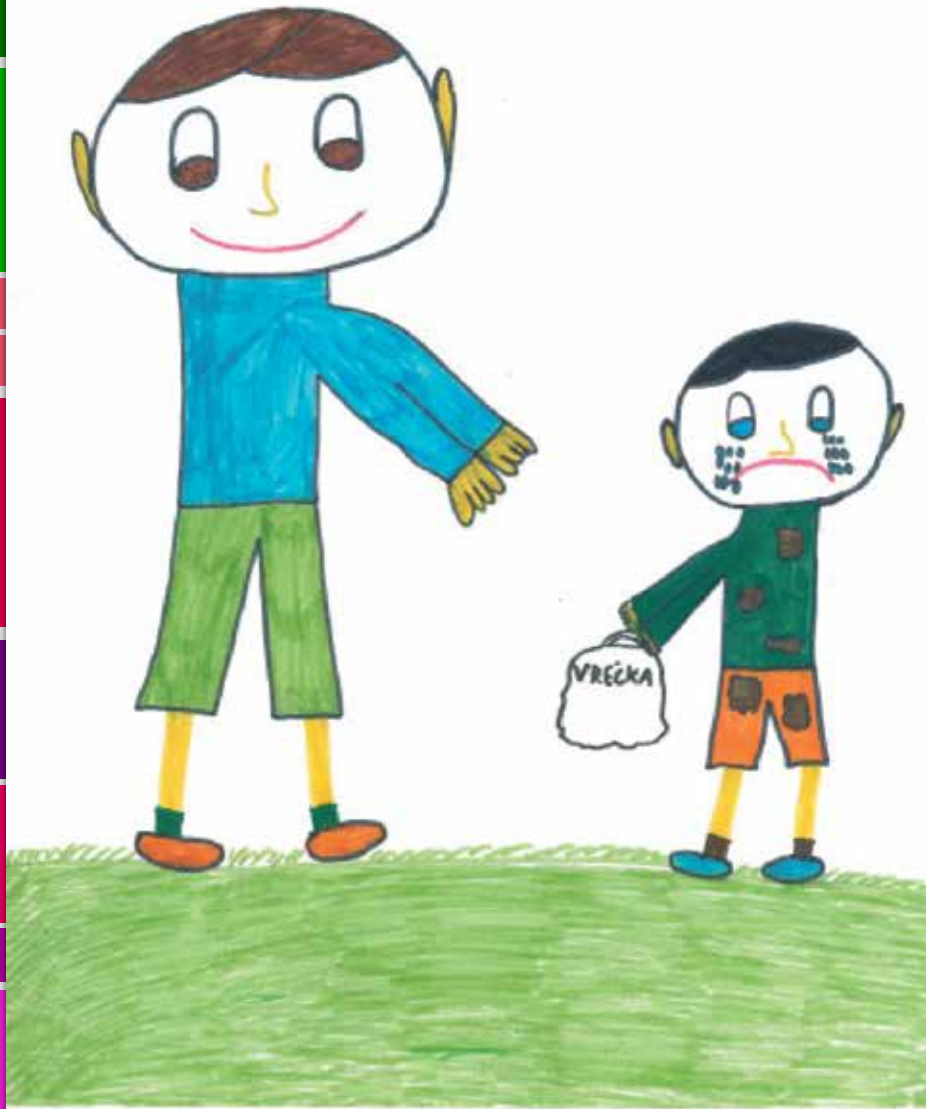
»Te prijatelj ven povabi?«
me vpraša hitro babi.

Prijatelj gre z mano v'n,
zdaj pa hitro še mal' k n'm.

Zdaj pa ven mal' lovit,
potem pa hitro nekaj spit!

S prijateljem noter hit',
da si greva roke umit.

Jaka, 4. razred

Uroš, 7. razred

Mucek Cofi

Ko mucek Cofi se zbudi,
 k lastniku pohiti.
 Lastnik poboža ga v pozdrav,
 vpraša ga: »Cofi, kam pa kam?«
 Mucek Cofi ne odgovori,
 rep dvigne in naprej hiti.

Kam hiti?

K lepi mucici Piki,
 ki jo na dvorišču vidi.
 Takoj zaljubi se v njo
 in za ženo hoče jo.

Mak in Blaž, 2. razred

Klara, 8. razred

Urša, 4. razred

Ljubezen od atija

Prvi na svetu je ati živel.
 Jaz pa brez njega ne bi bila.
 Rad svojo ljubezen deli.
 V njegovem naročju je vedno toplo.

Ati mi najboljše nasvete deli.
 Vsakič, ko v šolo hitim,
 od njega dva ljubčka dobim.

Tina, 2. razred

Mačja panda

Je ljubka žival,
ki ima svoj raj.
Skače po drevesih,
črno-beli rep opleta.
Skače sem in tja
in se nam smehlja.
Mala živalca
je zelo ogrožena.
Radi jo imamo
in jo gledamo.
Rada nas ima
in skače sem in tja.

Neja, Julija in Klara, 2. razred

Urša, 10 let

Ljubezen

Ljubezen je nekaj,
ki te ne zapusti.
V hipu obriše ti solzne oči.
Lahko je do bratca,
sestre, očeta
ali do pesmi
Prešernovega Franceta.

Kljub temu na svetu
največ velja
ljubezen iz srca maminega.
Ljubezen si zasluži vsak,
pa tudi če ni prvak.
Brez ljubezni
je življenje pravi stres,
pa četudi imaš
tristo zlatih zaves.

Julija, 2. razred

Suzana, 8. razred

Družina

Ljubezen je najlepša,
družina pa še bolj,
družina je najlepša
in polna je sreča.

Družina te podpira
in rada te ima,
družina je popolna
in super se imam.

LARA, 4. RAZRED

Ana, 7. RAZRED

Čustva

Ne obsojaj, če ne veš, kako sem daleč
prišla, da od tebe bi odšla, zato mi zdaj poveš,
kako čutiš ti, tvoja čustva mi povej, kar vedel si do
zdaj, lahko zaupaš mi.

Sploh ne vem več, če čutiš še kaj,
daj povej mi to zdaj, vsega je preveč.
Čustva so odšla, ne vem več, če še mi je do tebe,
nisem več ista.

Odšla sem drugam, tam, kjer je nebo,
tam, kjer je težko delo, kjer ni lahka stran,
ne bom več tista, ki ob tebi bo stala,
da bi strah premagala, nisem več ista.

Poslavljam se ti zdaj, da dobim vtis,
da odigral je zadnji škis, pojdi stran in
ne trapaj.

Klara, 14 let

Tomaž, 6 let

Miška

Je žival majhna miška,
njen dom, drevesna hiška,
majhna polomljena tačka
leži, prede kot mačka,
sama v postelji, doma.
Osamljena in žalostna.

Teta pošlje ji paket,
poln lešnikov kot cvet.
Jih z veseljem je pojedla,
a vseeno sama.

Ko pa se pozdravi tačka,
že okoli lovi jo mačka.
Je vesela in živahna,
spet ta stara mišja afna.

Iza, 12 let

Rojstnodnevna torta

Nekoč je mala Ančka rekla:
»Danes bom pa torto spekla!«

Jajca, moko, sladkor, sol
v posodo je zmešala,
malo mleka še dodala.
V pečici še vzhaja
slastna, sladka, torta mala.

Naslednji dan pa čaka Ančka,
dvakrat pozvoni,
da odpre soseda vrata,
skupaj z njo svoj dan slavi!

Tinkara, 13 let

Laura, 7 let

Bitka

Življenje je ena sama bitka,
bitka, polna čustev,
na eni strani sovraštvo,
na drugi ljubezen,
strah me je,
moje srce je osvetljeno,
predajam ga svetu.

Andraž, 12 let

Mia, 7 let

Sreča

Kaj je sreča, se sprašujemo vsi,
a jasnega odgovora preprosto najti ni.

Je to takrat, ko se s prijatelji igram
ali ko z mami se crkljam?

Je to v šoli, ko vse znam,
ali ko je za mano prijeten dan?

Mislím, da je sreča vse to in še več,
vsi trenutki, ki so lepi,
in gredo po navadi prehitro proč!

Jan, 12 let

Ajda, 6 let

Ljubezen

Ljubezen je bolezen,
za katero zdravila ni.
Ko te ujame želiš si samo,
da nekdo te objame.

Ampak ko odide,
žalost v življenje pride.
Srce kot steklo se razbije
in ogromen val solza te zalije.

Star pregovor pravi,
sledi srcu,
saj sčasoma se vse popravi.
A če srce v milijonih koščkih je,
kateremu pametno slediti gre?

Včasih res se vse popravi
in v življenju se znajde pravi.
Veliko jih misli, da srečen konec je
takrat,
ko roko obljubiš in rečeš vedno te
bom imel rad.

Jaz mislim, da srečen konec je,
ko obljubo izpolniš,
še zadnjič, ko opomniš, da pomeni ti vse,
ko se obrneš in vnuku
še zadnji nasmešek vrneš.

Sergeja, 15 let

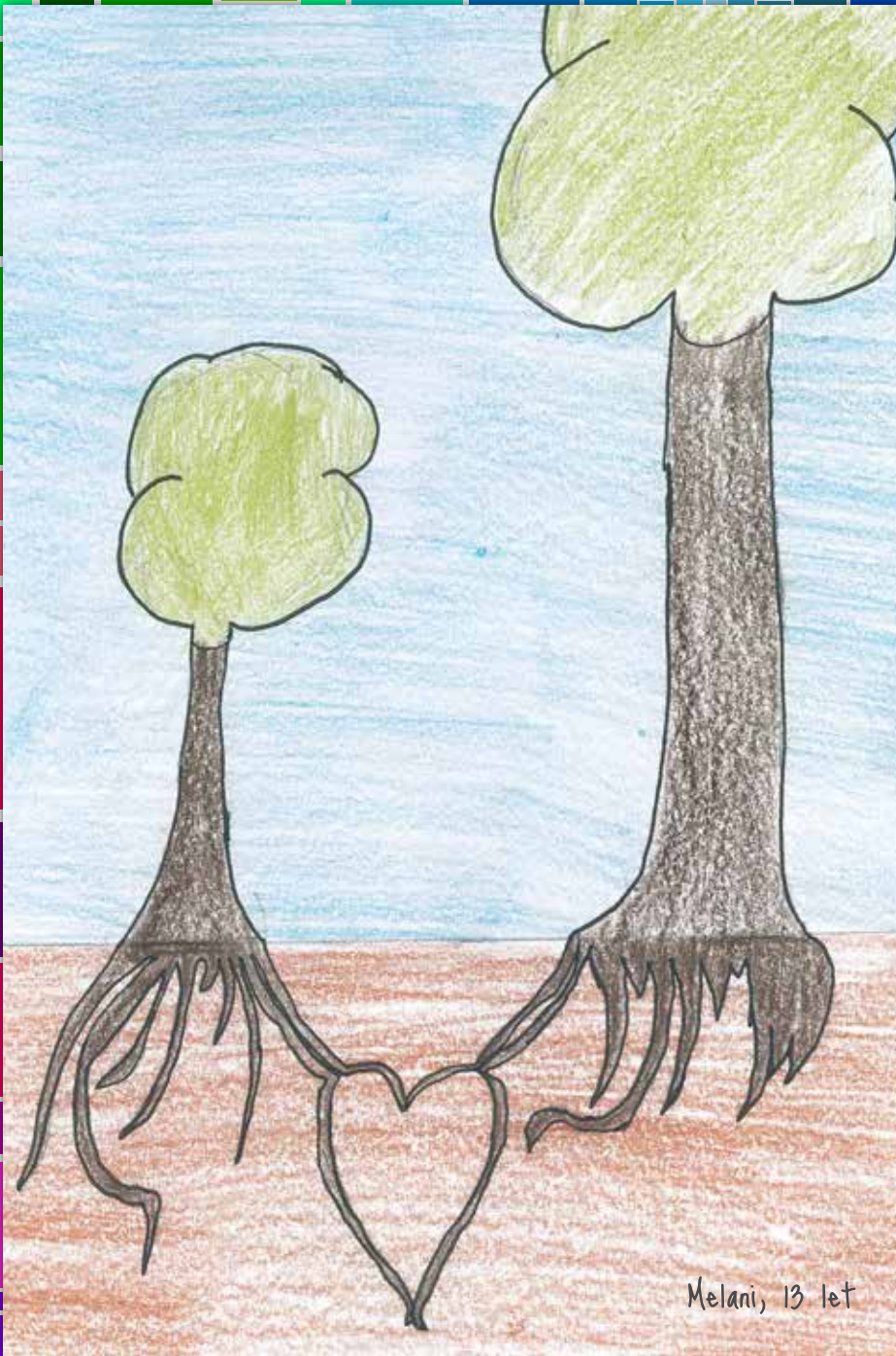
Ljubezen

Čakam, poslušam, mižim,
kdaj med stotimi obrazi
vidim tebe in se zasmejim.

Povsod te iščem,
po vseh poteh,
po vseh travnikih
in še povsod drugje.

Vem, da boš nekoč prišla
nasmejana iz srca,
z dolgimi dišečimi lasmi
in modrimi očmi,
to si moja punca ti.

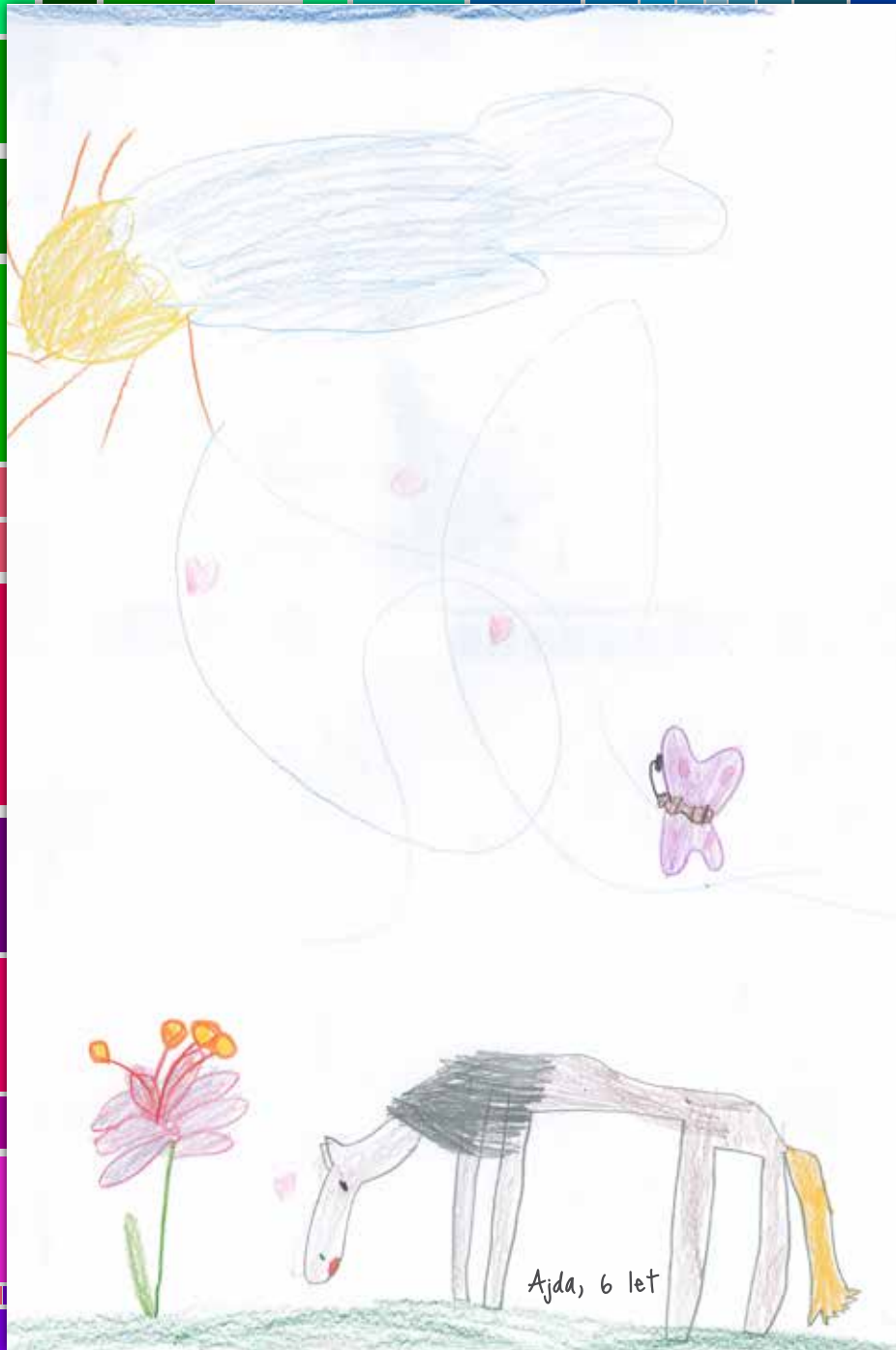
Blaž, 12 let

Veselje

Veselje je zdravo
vesel si lahko tudi,
če imaš malo,
vesel si lahko
za drobne stvari,
najbolj si vesel
s prijatelji.

Jera, 12 let

Brez tebe, s teboj

Letim lahko, a ne le s teboj,
ker ti si vse,
vse, kar jaz imam,
danes si tu, jutri si tam.
S teboj želim ostati,
med zvezdami sijati.

Ker brez tebe sem nevidna,
kot plamen ugasnila.
Odpreš mi srce in oči,
a jaz nisem resnična,
niti kraljična.

Čas je, da grem.
Grem zdaj naprej.
A v mojem svetu boš ti,
tudi če drugi ... boš.
Med zvezdicami si.

Patricija, 12 let

Andreja, 6 let

Ljubezen

V šolo hodim, se učim,
skoraj vse že znam,
vedno znova pa zardim,
ko se zatrapam.

Vseč so mi deklice,
lepe in zapeljive,
a lepše od Metke
ni nobene.

Že prišel bo čas,
ko k sebi stisnem jo,
ji lubčka dam
in rečem ji naglas,
da rad jo mam.

Nik, 12 let

Ajda, 6 let

SREDNJA ŠOLA

Prispevala Ekonomska gimnazija in srednja šola
Radovljica preko literarnega natečaja

Maja, 18 let

Azil

Iskanje in nakopičene stiske
zaradi neodgovorjenih vprašanj
o sebi, o svoji okolici, slepih ulicah
te silijo v nenehno bežanje, v tavanje,
v paranoične misli in nezaupanje.

Hiperaktivnost te vodi v nekaj novega,
v dogajanja proč od monotonije,
dolgočasje te zasleduje vedno in povsod.

Kaj, če zmanjka zanimivih mest,
muzejev umetnosti, znamenitosti,
oseb, ki bi te vedno znova očarale?

Kam potem zbežiš?

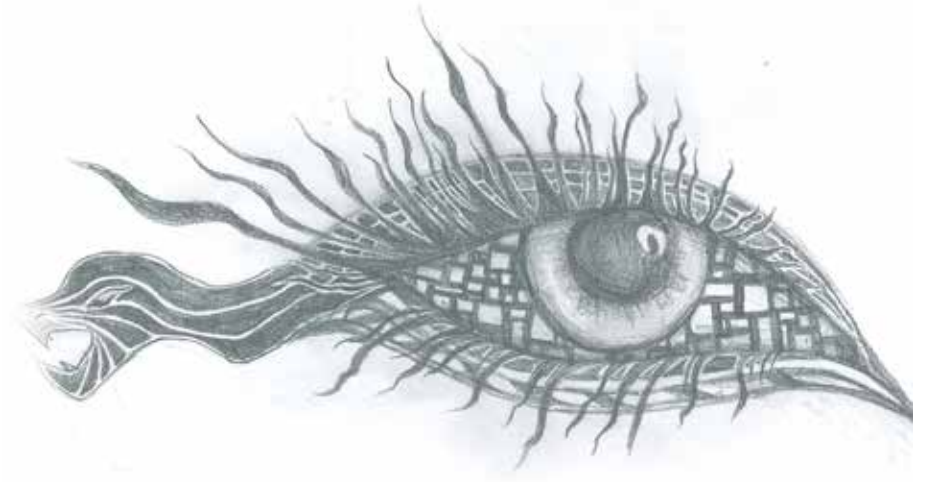
Mogoče najdeš nekaj večnega,
se zatečeš v oazo sanjskega,
a se takoj zaveš minljivosti,
pozabiš na zdaj, z mislijo na jutri.

Solza je ostala obešena na bodeči žici,
njen izvor je iz različnih sil,
bežiš kot poštenjak pred roparjem.

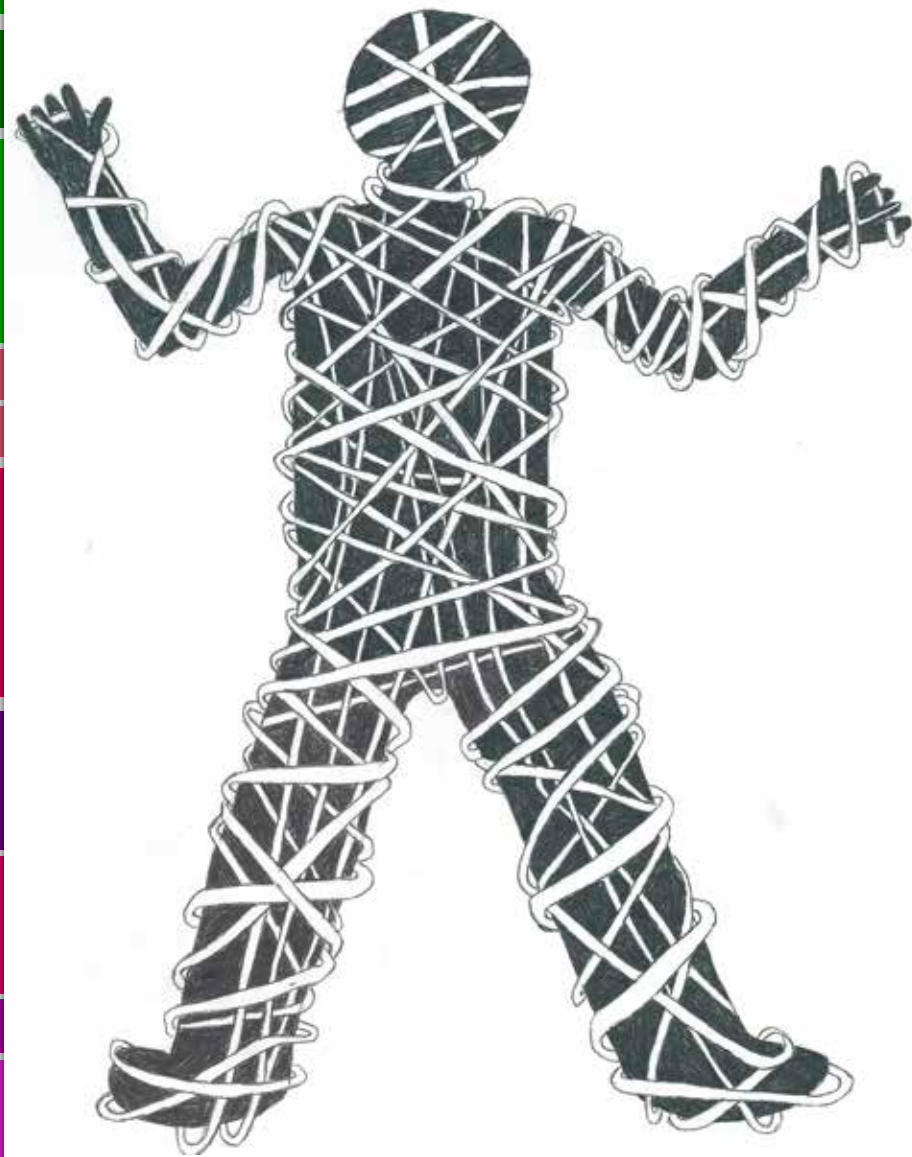
Potopil sem roke v kamnite tolmane
tvojega spomina, s previdnostjo,
da ne bi opraskal tvoje duše
in se zazrl v nevarne vrtince,
kot bi bil uzurpator lepega,
tat v ponošeni oguljeni obleki.

Sonce je sijalo tako slepeče,
smehljaš se, dokler te ne zaboli.
Vstopi, vrata so na stežaj odprta.

Jože Brenčič

Maja, 18 let

Žiga, 16 let

Trapa

Ne oblači si žameta pod kožo.
Tam bo ostal, iz njega bo kričal navdih.

Tam ti bo pamet jemal, izdihnil vsak tvoj vdih.

Trapa, ne oblači si žameta pod kožo.

Lea Uršič, 19 let

Ovinki ljubezni

Skozi motna stekla opazujem vse tisto,
česar sem se nedavno dotaknil s srcem
in čez vse se ovija rahla meglica časa.
Premišljuje, zakaj tako lep in čist pesek
povzroča tak bes in grozo v njenih očeh
in zakaj nisem opazil razpoke v piedestalu.

Naj zažgem čustva, jih pribijem na steno?
Pojavila se je kot serafim s širokimi krili,
s čistimi otroškimi očmi kot blagoslov,
z jasnim pogledom na svojo dušo brez madeža
in prepričanjem, da je vse le perverzna šala,
jaz pa vrhovodec z glavo med krili angelov.

Hodil sem po temnih stopnicah kot vombat,
ki se vrača k vonju zemlje in koreninam,
lahko jo odpeljem domov v svojem srcu,
odstranjevalka mask je pahnjena v jarek,
dinamična, iznajdljiva, ne nujno v tem zaporedju,
izogibajoča pošasti, ki trga krila kačjim pastirjem.

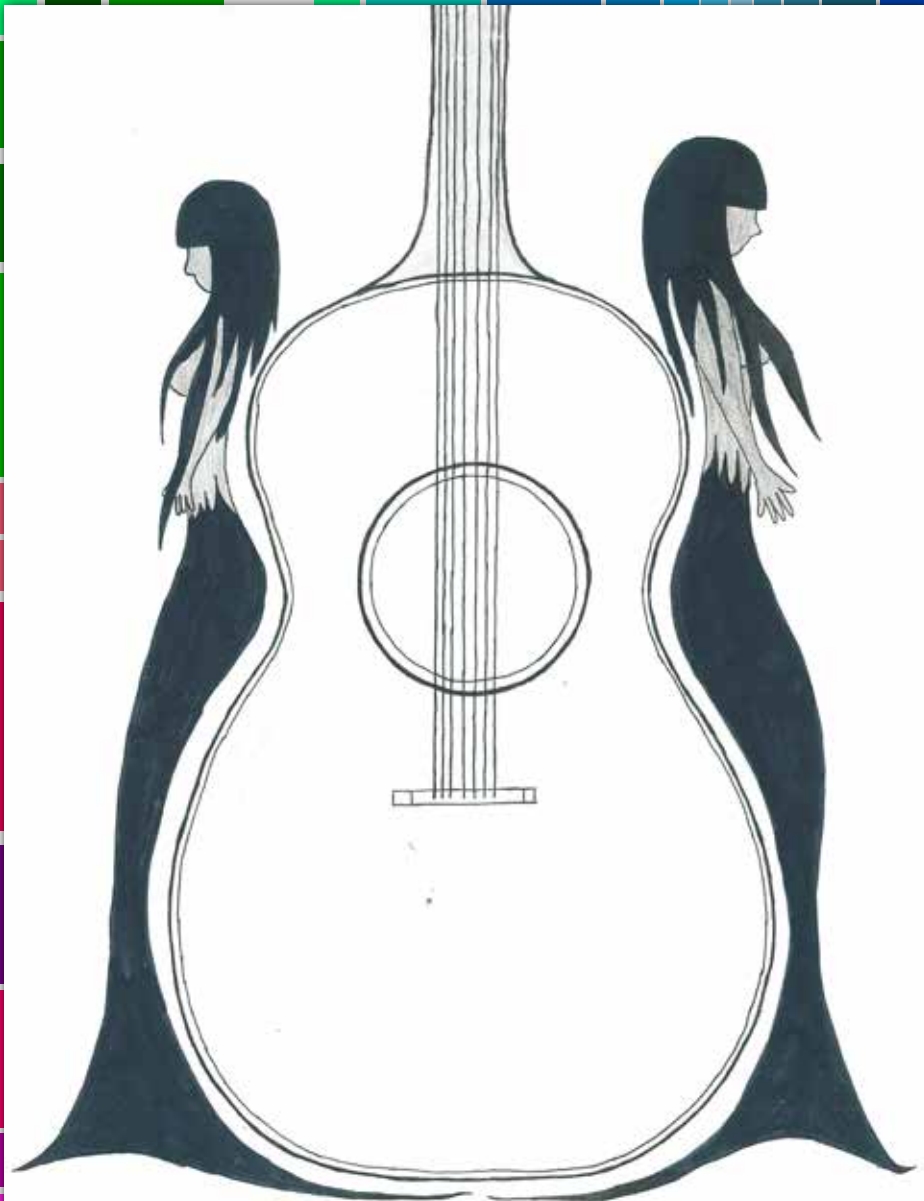
Pozorno prislunem prhutanju angelskih kril,
ko me pelje čez mavrico v kruto streznitev,
pogledam ji v oči, v lesketajoči šarenici,
zenici sta globoki, da bi lahko utonil v njih,
lahko berem iz njenih oči, vidim nevarnost,
če so oči prazne, hladne in žarki polomljeni.

Stojiva na ozki polici časa nad prepadom večnosti,
ni nama mar za vse neizživete monstrume,
misel se je zataknila ob sulice kovane ograje,
bojim se poledenelih ovinkastih cest vsakdana,
na katerih ne gre brez zdrsa na ovinkih ljubezni,
nič mi ne pristaja in hodim oblečen v svoj duh.

Jože Brenčič

Blažka, 20 let

Anamarija, 16 let

Ti

Smeji se mi luna
in kitaristova struna,
ko pijana si lažem
in navidezno kažem,
da za žamet več mi ni mar.

A moj navdih hrani tvoj čar.
In ta ekstaza in pamet, ki beži,
ta žamet, ta opij, ta droga, vse
to si še vedno ti.

Lea Uršič, 19 let

Nadia, 19 let

Okno

Skozi okno pogledaš,
vidiš prepah,
oblake spregledaš,
občutiš ta stih.

Globoko v sebi
čutiš nemir,
ljubezen v tebi
občuti prepah.

Ne veš, kaj te čaka,
ko v okno strmiš,
kri se pretaka,
tako oblediš.

Kaj se dogaja,
ne veš niti ti,
to okno ostaja
le tebe več ni.

Petra Luskovec, 16 let

Strast

To noč predala mu je vajeti,
zato dotiki polni so strasti,
jo popeljali v svet njej nepoznan,
svet vseh izpolnjenih ljubezni sanj.

In ko poljub zaključi to norost,
opojen, sladek, strasten kot mladost,
še zadnja solza pade v spomin
teh iz strasti rojenih bolečin.

Kaja Bonča, 21 let

Maja, 17 let

Ljubim!

Ljubim barve, ljubim jesen.
Ljubim tebe, ko se ti skrijem v objem.
Tako varno se počutim v njem.

Ljubim življenje, posipam ga
s cvetjem,
ko se spet in znova ljubim s poletjem.

Ljubim, ko pozimi tako blizu ležiš in
mi v objemu zaspiš.

Vsakič ko spregovoriš,
izgubim nadzor,
saj si tako nežno nor.

Povej počasi, povej naglas,
ljubim, ko šepetaš.

Ljubim, ko mi sebe čisto daš
in v meni ljubezen prepoznaš.

Ne kompliciraj,
imej me rad.

Užijva najin raj
brez meja in ograj.
Ne zapirajva vrat,
saj prihaja pomlad.

Bernarda Praznik

Maja, 16 let

Sandra, 19 let

Privid

Julijski mrak skriva krhko pripadnost
dišečega mesta, ki meji na osladnost.

Sladki vonj kostanjev,
ki se topi v objemu panjev.

Tam je bilo najino skrivališče,
najin oder in gledališče,
ki ga nihče več ne obišče.

Je bila vsa ta bližina res le privid?
Je skupna razdalja mlade usode izid?

Nisva več midva.

Zdaj sva liha.

Le še nežen veter
med kostanji piha.

Bernarda Praznik

Oder življenja

Pozor vsem kraljem drame, konkurenca!

Težko znova zasesti bo oblast.

Saj slavni prestol, glej ga, premetenca,
znova zaseda egoizem, čast.

Življenje je burleska, oder norcev,
po njem postopa človek, marioneta,
potuje ego velikih proporcev
z jezikom nepremišljeno opleta.

Kdo je ta lutka na odru življenja?
Kdo vodi jo? Napuh, bratec časti,
ki ne pozna porazov ne trpljenja,
ob njem vsako čustvo obledi.

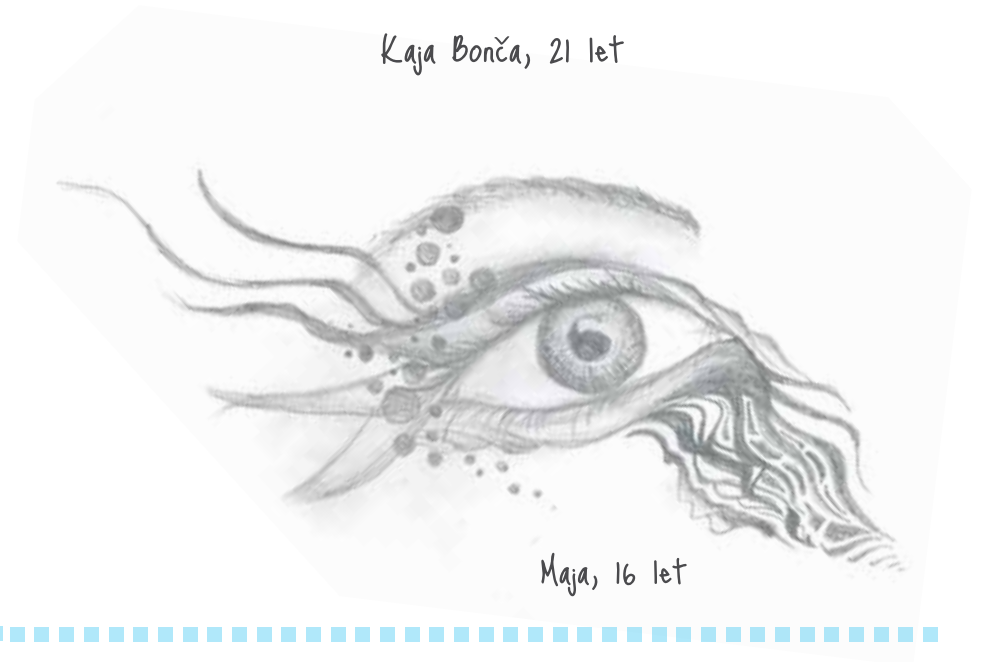
Krutost njegova teta, mračna starka
srce premišljeno odane v led.
Nariše novo jutro, dan brez žarka
zabriše za razumom vsako sled.

Prepir brez smisla, vojna za prevlado,
zbor poje tiho pesem bolečine.
Cinizem ruši most, gradi pregrado,
krik strtih čustev izzveni, pogine.

Kot ranjena žival se skriva v temi
sprašuje svet – kam vodi moja pot?
Ponos duši glas, njeni kriki nemi
odmevajo v svet pol zablod.

Danes ti bil si lutka, sel časti,
jutri morda jaz njena bom poslanka.
Ponosna, na razpotju dveh poti.
Kako ljubiti? Največja uganka.

Kaja Bonča, 21 let

Neja, 18 let

Nemir

Ko izbruhne kot vulkan,
in ko razlog je neznan,
v prsih me duši,
v srcu me boli.

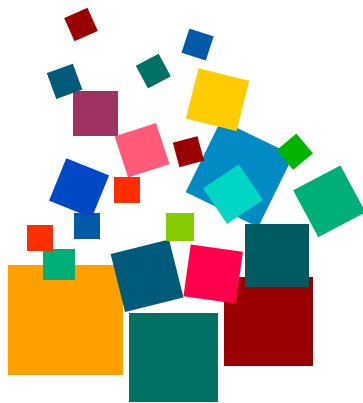
Počutim se ujeto,
v temačne mreže speto,
kot bi vleklo me navzdol,
v boleči, grd razkol.

Prazne bele stene,
ki se vdirajo mi v vene
so naenkrat popackane,
kot imele bi krvave rane.

Korakam naprej, nazaj,
tišina bila bi raj,
a v ušesih odmeva mi,
od kod so ti glasovi vsi?

Neznano kam,
se sramežljivo podam,
spustim se v dir,
vsega je kriv ta nemir.

Manca Rus, 16 let

Izdajo zbirke so omogočili:

Ekonomska gimnazija in srednja šola Radovljica

Šola za ravnatelje

Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport

Operacijo delno financira Evropska unija:
Evropski socialni sklad